ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

21 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 5078

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΝΑ ΕΠΑΓΡΥΠΝΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΑΙ

Ἓν καὶ μόνον ἀπομένει διὰ τὸν κ. Παπανδρέου ἐλαφρυντικόν: Ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνεται πλέον καὶ τῶν λέξεων τὸ νόημα. Ἐὰν τοῦτο δὲν τοῦ ἀναγνωρισθῇ, τότε θὰ πρέπῃ νὰ γίνῃ δεκτόν, ὅτι, ἀφοῦ κατεπολέμησε μὲ ὅλας τὰς στρεψοδίκους κακοπιστίας, μὲ ὅλους τοὺς οἰκτρούς μύθους καὶ μὲ ὅλας τὰς ἐπιστρατευμένας συκοφαντίας τὸ Κράτος, μάχεται τώρα λυσσωδῶς καὶ ἐναντίον τοῦ Ἔθνους. Καὶ ὅτι αὐτοῦ πρέπει νὰ κηρυχθῇ ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἐσωτερικὸς ἐχθρός.

Πολῖται, ἐπαγρυπνεῖτε μὲ τὸ ὑψηλόν σας φρόνημα ἐναντίον του. Ἀντιπαρατάξατε τὴν τιμίαν γενναιότητα τῆς ψυχῆς σας εἰς ἕνα νοῦν, ποῦ προδήλως ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ μὲ κίνητρα τὰ ἐθνικὰ κριτήρια. Κρατήσατε πυρσὸν καὶ ρομφαίαν Δικαιοσύνης τὴν συνείδησιν ἔναντι τῆς σκοτεινῆς συνωμοσίας τοῦ ἐκτροχιασθέντος πείσματος. Ἑνὸς παθολογικοῦ πείσματος, ποῦ ὀρθώνει βρυκόλακας, ποῦ κινητοποιεῖ ἐκθεμελιωτικὰς φανταστιώσεις εἰς μέτωπον ἀντεθνικοῦ αἴσχους. Ἑνὸς ἐξάλλου πείσματος, ποῦ κηρύσσει δικασμόν, ἀνυπακοὴν πρὸς τὰ ὄργανα τῆς τάξεως καὶ ἀναστατώσεις. Εἶναι ὥρα ὁριστικῆς ἐξουδενώσεως τῶν δαιμονοπλήκτων...

Ἰσχυρίσθη ὁ αὐτοπεριαχθεὶς εἰς βρασμὸν ψυχῆς Ἀρχηγὸς ὅλων τῶν «πιστεύω», ὅτι θὰ κατέθετε πρότασιν μομφῆς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ κατέθεσεν ἄθλιον λίβελλον κατὰ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Ἰσχυρίσθη, ὅτι θὰ διετύπωνε κατηγορητήριον κατὰ τοῦ κ. Καραμανλῆ. Καὶ διετύπωσε σχέδιον ἐξαρθρώσεως τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας. Ἰσχυρίσθη ὅτι θὰ ἀπεδείκνυε τὴν νοθείαν. Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Στρατεύματος. Αὐτὴν ἐξαπέλυσεν. Αὐτὴν ἀναπτύσσει τώρα μὲ κορυφωμένον παροξυσμὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Κατήγγειλεν ὡς... ἀναξίαν τὴν ἡγεσίαν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Διατί; Διότι πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἐζητήθησαν «τζίπ» διὰ τὰ ΤΕΑ. Διότι ἐγένετο ἐφοδιασμὸς των μὲ ἱματισμὸν καὶ τροφάς. Διότι ὁ ἐπιτελάρχης συνέστησεν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ποῦ ἐπέβαλλε τὴν ὑπὸ πάντων ἄσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος. Οὐδέποτε πράγματι ἡ γελοιότης ἐχρησιμοποιήθη ὡς ἐπιχείρημα εἰς τόσην ἔκτασιν καὶ μὲ τόσην μωρίαν. Καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει δισταγμὸς διὰ τὸ ἐλαφρυντικόν, τὸ ὁποῖον ἐν ἀρχῇ ὑπεστηρίχθη.

Παρὰ ταῦτα ὑπάρχει εἰς τὴν περίπτωσιν καὶ ἡ σοβαρὰ πλευρά. Ὅταν κηρύσσεται ἀναξία ἡ ἡγεσία τῶν ἐνόπλων δυνάμεων· ὅταν συγχρόνως ἐκδηλοῦται ἐμπιστοσύνη πρὸς τὰ στρατευόμενα τέκνα τοῦ Λαοῦ· καὶ ὅταν ἑτοιμάζωνται καὶ ἀπειλοῦνται, ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα διαγγέλματα, τί ἄραγε, κύριε Ἀρχηγὲ τοῦ Κέντρου, συμβαίνει; Ἴσως Σεῖς, ἐν τῇ παραφορᾷ Σας δὲν τὸ ὑποπτεύεσθε. Τὸ ἀντιλαμβάνονται ὅμως ὅλοι οἱ ἄλλοι. Ἔχομεν ἔμμεσον προτροπὴν εἰς ἀνυπακοήν. Δηλαδὴ ἔμμεσον παρακίνησιν εἰς ἐπανάστασιν.

Καὶ αἱ στῆλαι αὐταὶ τὸ ἔχουν ἐπισημάνῃ, εὐθὺς ὡς, ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως, ἤρχισεν ὁ διασυρμὸς τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας. Ἐγράφομεν τότε, ὅτι, ὅταν καταγγέλλεται ὡς νόθον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν καλπῶν καὶ ὡς παράνομος ἡ Κυβέρνησις, θὰ ἤρχετο ἀναπότρεπτος ἡ σημερινὴ ἔκβασις. Ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἀκολουθεῖ καὶ ἐπαναστατικὴ δικαίωσις, ἄφευκτος ἀποβαίνει καὶ ὁ ἐν μέσῳ καγχασμῶν πολιτικὸς ἐνταφιασμὸς τῶν ἀνεμοδουρίων.

Ὑπάρχει φυσικὰ ἡ θέλησις, ὅπως ἡ Ἑλλὰς μεταβληθῇ εἰς Ἅγιον Δομίνικον. Εὐτυχῶς ὅμως ἐλλείπει ἡ προϋπόθεσις διὰ τὴν πραγμάτωσίν της. Καὶ ἀντιθέτως ὑφίσταται ἡ ἀπόφασις τῆς ὑπερασπίσεως τῆς γαλήνης καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τόπου ἀπὸ τοὺς ὑπονομευτάς, ποὺ συλλαμβάνονται τώρα ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Πάρετέ το, λοιπόν, ἀπόφασιν, θλιβεροὶ ἐπίγονοι τῶν ἀνωμαλιῶν. Ἐπανάστασις δὲν γίνεται. Ἡ μᾶλλον γίνεται μία. Ἡ ἐπανάστασις τῆς ἐναντίον σας περιφρονήσεως, ποὺ κινδυνεύει νὰ καταστῇ λαϊκὴ ὀργὴ καὶ ἐκρηκτικὴ ἀποδοκιμασία. Αὐτὴ ἡ ἀποδοκιμασία, ποὺ σᾶς ἀναμένει εἰς οἱανδήποτε ὁδόν, ἐὰν τολμήσετε νὰ κυκλοφορήσετε πεζῇ . . .

ΔΙΑ ΤΡΙΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΜΟΜΦΗΣ

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΕΙΣ ΘΟΡΥΒΩΔΗ ΚΑΙ ΛΑΟΚΡΑΤΙΚΗΝ ΚΟΝΙΣΤΡΑΝ

"ΖΗΤΩ Η ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ!,, ΦΩΝΑΖΕΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΞΑΠΟΛΥΕΙ ΛΙΒΕΛΛΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΜΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 20. Ἡ Βουλὴ συνῆλθε σήμερον τὴν 11.30' π. μ. καὶ συνεζήτησε διὰ τρίτην κατὰ σειρὰν ἡμέραν τὴν πρότασιν δυσπιστίας, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἡ Ἕνωσις Κέντρου.

Σήμερον, εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀπογυμνωθέντος προχθὲς τῶν ἐπιχειρημάτων του ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐκλήθη ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ἐγκαταλείπων τὴν πρόθεσίν του ὅπως ἀνακινήσῃ ζητήματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς κλπ. περιωρίσθη νὰ ἐξαπολύσῃ νέον λίβελλον κατὰ τῆς ἡγεσίας τοῦ στρατεύματος.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κατηγόρησε τὴν Κυβέρνησιν διὰ δῆθεν νοθείαν κατὰ τὰς ἐκλογάς, εἰπὼν ὅτι ὅλοι ὅσοι μετέσχον τῶν τελευταίων ἐκλογῶν εἶχον τὸ συναίσθημα ὅτι δὲν ἦτο μία συνήθης πολιτικὴ ἀναμέτρησις, ἀλλὰ ὅτι τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐμάχοντο συνεχῶς ἐναντίον τοῦ ὠργανωμένου Καραμανλικοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον ἀπετέλουν τὸ Γ.Ε.Σ., ἡ Κ.Υ.Π., τὰ Τ.Ε.Α. καὶ ἡ Χωροφυλακή.

Ὁμιλῶν διὰ τὰ ΤΕΑ ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν ὅτι ἐξετράπησαν τῆς ἀποστολῆς των καὶ ὅτι εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν διενεμήθησαν εἰς αὐτὰ νέα ὅπλα διὰ νὰ κάμουν παρελάσεις τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν πρὸς τρομοκράτησιν τῶν ἀντιπάλων. Ἡ Κ.Υ.Π. ἀσχολεῖται πολὺ περισσότερον μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Κυβερνήσεως παρὰ μὲ τὸν Ἐθνικὸν σκοπὸν καὶ μὲ ἀσκόπους κατασκοπευτικὰς ἐνεργείας εἰς ξένας χώρας, κυρίως ὅμως ἡ ἀποστολή της συνίσταται εἰς τὸ νὰ παρακολουθῇ τὰ τηλέφωνα τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις δὲν εὗρε κανένα ἄλλο δικαιολογητικὸν διὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γ.Ε.Σ. παρὰ τὸ ὅτι εἶναι γενναῖος. Ἀλλὰ οἱ γενναῖοι πρέπει νὰ εἶναι γενναῖοι εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις των.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κατηγορεῖ τὸν στρατηγὸν Καρδαμάκην δι' ἀπεριόριστον κομματικὴν δρᾶσιν καὶ προσθέτει ὅτι ἡ Κυβέρνησις πλανᾶται, πλάνην οἰκτρὰν ἐὰν νομίζει ὅτι τὸ 10 ο/ο, ὅπεο ἀπέσπασεν διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκογένειαν.

—Μόνον μὲ μέσα κοινωνικά, εἶπε, ποὺ νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, θὰ ἀποσπάσετε τὰς μάζας ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν.

Κανελλόπουλος. Δι' αὐτῶν τῶν μέσων τὰς ἀπεσπάσαμεν.

Βενιζέλος. Διαφωνοῦμεν ριζικῶς.

Καταλήγων, ὁ κ. Βενιζέλος λέγει: Ἂς προσέξῃ ἡ Κυβέρνησις μήπως τὸ ὑπερκράτος αὐτό, τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐδημιούργησε καὶ μὲ στοργὴν περιθάλπει, μήπως στραφῇ μίαν ἡμέραν ἐναντίον της.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐνῶ ὁ πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Παπακωνσταντίνου, ὁ κ. Παπανδρέου διαμαρτύρεται λέγων ὅτι μέχρι τοῦδε μόνον 3 βουλευταὶ ὡμίλησαν ἐκ μέρους τῆς Ε. Κ., ἐνῶ οἱ ὑπουργοὶ ἐναλλάσσονται εἰς τὸ βῆμα. Τοῦτο, τονίζει, ἀποτελεῖ κατάχρησιν.

Κανελλόπουλος. Ἡ καταγγελία εἶναι ἀβάσιμος καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν παράδοσιν. (Οἱ βουλευταὶ τῆς Ε. Κ. θορυβοῦν).

Η 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΑΠΕΔΕΙΞΕΝ ΟΤΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΕΔΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΤΟΥ 1958 ΥΠΗΡΞΕΝ ΝΟΘΟΣ

Πρόεδρος. Καφενεῖον ἐκάματε τὴν Βουλήν;

Κανελλόπουλος. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ δηλωθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Παπανδρέου δὲν βασίζεται ἐπὶ τῶν παραδόσεων. Εἶναι ἀντίθετον πρὸς αὐτάς, διότι ἐναλλάσσονται εἰς τὸ βῆμα οἱ ἀγορευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Παπανδρέου. Ἐξακολουθοῦμεν νὰ θεωρῶμεν ὅτι ἀποτελεῖ κατάχρησιν αὐτὴ ἡ τακτική.

Πρόεδρος. Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 παράγραφος 4 τὸν ἀγορεύοντα διαδέχεται πάντοτε ὁ ἀντιλέγων. Συνεπῶς, εἶναι ρητὴ ἡ διάταξις τοῦ κανονισμοῦ. Δὲν ὑπάρχει παράβασις κανονισμοῦ.

Κανελλόπουλος. Οὔτε παράβασις τοῦ κανονισμοῦ ἐσημειώθη, οὔτε παράβασις τῶν παραδόσεων, ἀλλὰ ἄγνοια τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῶν παραδόσεων ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. (Χειροκροτήματα).

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁμιλῶν διὰ μακρῶν, λέγει ὅτι χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἐλευθέρα ἐκδήλωσις τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ἀλλὰ καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν. Καὶ ἐνῶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἐλευθέρας θελήσεως καταφαλίζεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους, ἡ ἀναγνώρισις ἀντιθέτως τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν σοβαρότητα τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Τὴν ἐποχήν μας χαρακτηρίζει προσπάθεια ἀμφισβητήσεως τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας. Καὶ ἄλλοτε μὲν ἐβασίσθη αὕτη εἰς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐτυμηγορίας. Καὶ ἤδη ἡ ἐπίμονος καὶ ἄκαμπτος προσπάθεια ἔχει στραφῆ πρὸς τὴν δῆθεν βίαν καὶ νοθείαν. Ἀλλὰ αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1961 ἔφεραν εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοδύναμον κόμμα, δυνάμενον νὰ δώσῃ σταθερὰν καὶ διώσιμον Κυβέρνησιν καὶ ταυτοχρόνως ἀνέδειξαν καὶ καθιέρωσαν ὡς δεύτερον κόμμα τῆς χώρας τὴν Ἐθνικόφρονα Ἀντιπολίτευσιν.

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου ἀπέδειξαν ὅτι ἡ δύναμις, ἥτις εἶχε συγκεντρωθῆ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1958 περὶ τὴν ΕΔΑ, ἦτο νόθος. Εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς εἶχον ἐξασφαλισθῆ ὅλαι αἱ ἐγγυήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπέτρεπον ὑπὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τὴν ἐλευθέραν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ἐπέτρεπεν ἐλευθέραν καὶ ἄνετον ἀντιμετώπισιν ἐκλογικὴν καὶ ἀναμέτρησιν τῶν δυνάμεων τῶν διαφόρων κομμάτων.

Ὁ σχηματισμὸς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἠξίωσεν ἐπιμόνως ἡ ἀντιπολίτευσις παρεῖχε τὴν ἐγγύησιν τῆς ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν. Καὶ ἐν πάσει περιπτώσει ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ ΕΡΕ ἀντεμετώπισε τὰ προβλήματα κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐκλογῶν, ἀποδεικνύει ὅτι ἔτρεφε καὶ τρέφει ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΟΜΙΛΗΤΗΣ

Προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς «Ἀχαϊκῆς Ἑταιρείας», θὰ λαμπρύνῃ σήμερον τὴν πρωΐαν τὸ βῆμα τῆς Διακιδείου Σχολῆς μία πρώτου μεγέθους φυσιογνωμία τοῦ πνευματικοῦ καὶ πολιτικοῦ στερεώματος τῆς χώρας, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Χρῆστος Σολομωνίδης.

Εἶναι πανελληνίως γνωστὸν τὸ πνευματικὸν ἔργον τοῦ διαπρεποῦς ὁμιλητοῦ. Ἀκραιφνῶς ἑλλαδοφόρου, πάλλει ἀπὸ νοσταλγίαν διὰ μίαν ἐποχήν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε τὸ λίκνον τῆς πνευματικῆς ἑλληνικῆς ἀκτινοβολίας καὶ διὰ μίαν περιοχήν, τῆς ὁποίας τὸ κάλλος ὕμνησεν ὡς ἐραστὴς καὶ τὴν εἰκόνα ἀπηθανάτισε ὡς ἀναδημιουργὸς καλλιτέχνης.

Ὁ κ. Χρ. Σολομωνίδης, γόνος ἐκλεκτῶν γεννητόρων, τῶν ὁποίων ἡ ρίζα ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς πνευματικῆς ἑστίας, τῆς Καισαρείας, υἱὸς τοῦ διαπρεποῦς λογίου τῆς Σμύρνης Σωκράτους Σολομωνίδου,—τοῦ ὁποίου ἡ προσφορὰ διὰ τῆς δημοσιογραφίας, τὴν ὁποίαν ἠσκησεν εἰς τὴν Σμύρνην ἐχαρακτηρίσθη ἐξόχως ἐθνική, πυρσοφόρος καὶ λαμπαδηφόρος ὡραίων ἰδεῶν καὶ ὡραιοτέρων παραδόσεων, θείᾳ ἐμπνεύσει, καὶ μὲ τάλαντον μοναδικοῦ ἀφηγητοῦ—μᾶς ἔδωσεν ἐν ὅλῃ πληρότητι καὶ ἀνέστησε μὲ τὸ ἔργον του τὸν «χιλιοτραγουδισμένην Σμύρνην, τὴν ὄλβια δωδεκάπυλη νύμφη τοῦ Αἰγαίου».

Ὁ κ. Χρ. Σολομωνίδης ἐκυριεύθη, θὰ ἐλέγομεν, ἀπὸ ἔνθεον πάθος ἀγάπης διὰ τὴν Σμύρνην καὶ ὅλον τὸ ἔργον του καλύπτεται ὑπὸ μόνης αὐτῆς: «Στὶς ὄχθες τοῦ Μέλη», «Ἰωνικὴ ποίηση», «Τὸ θέατρο στὴ Σμύρνη». «Ἡ ἰατρικὴ στὴ Σμύρνη», «Ὕμνος καὶ θρῆνος τῆς Σμύρνης», «Τῆς Σμύρνης», «Ἡ Δημοσιογραφία τῆς Σμύρνης», «Οἱ Ἐκκλησίες στὴ Σμύρνη» κλπ. Παντοῦ αὐτὴ ἡ πολύκλαυστη πολιτεία, τῆς ὁποίας ἡ θύμησις ἀκόμη καὶ σήμερα φέρει δάκρυα εἰς χιλιάδες ἑλληνικὰ μάτια καὶ πληροῖ, ἡ ἀνάμνησίς της, θλίψιν στὶς καρδιές.

Ὁ κ. Σολομωνίδης —τοῦ ὁποίου ἄλλως τε καὶ ἡ συμμετοχή εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὰ κοινὰ εἶναι μεγάλη καὶ οὐσιαστικὴ ἡ συμβολή του εἰς τὴν σημερινὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὸν δημιουργίαν ὡς τέως βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ— ἔτυχε βραβείου καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν προσφορὰν τοῦ ἔργου του. Ἐπαξίως.

Ἡ «Πελοπόννησος», ἡ ὁποία συνδέεται φιλικώτατα μὲ τὸν διαπρεπῆ συγγραφέα καὶ πολιτικὸν ἄνδρα, τοῦ εὔχεται τὸ «καλῶς ὡρισε» εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πατρέως καὶ εὐχαριστεῖ τοῦτον ἰδιαιτέρως διὰ τὴν τιμήν, τὴν ὁποίαν κάμνει νὰ ὁμιλήσῃ σήμερον ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Διακιδειου Σχολῆς. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ σημερινὴ διάλεξις τοῦ κ. Χρ. Σολομωνίδη, τῆς ὁποίας θέμα εἶναι: «Σμύρνη, ἡ ἀξέχαστη ἑλληνικὴ πολιτεία», θὰ ἀναστήσῃ τὸ ὅραμά της, ὅπως τό δίδει ὁ χαρακτηριστικὸς στίχος τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ:

«Καὶ ὦ Σμύρνη, πάντα ἐσὺ [μαργαριτάρι
στὰ μαλλιά τῆς νεράϊδας ἀνα- [τολῆς.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΜΕ ΚΑΛΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Εἶναι συνταρακτικὰ τὰ ἀναρωτήματα, πού προβάλλονται αὐτὲς τὴς ἡμέρες. Καὶ ὁ κόσμος μέσα στὴν ἐσωτερική του πάλη κάνει ἀντιδιαστολὲς καὶ βγάζει συμπεράσματα. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως, ποὺ κρατάει τὴν ἰσχύ της πάνω στοὺς οὐρανούς, πρέπει νὰ μείνῃ μακρυά, δίνοντας τὴν ἀπαραβίαστη ἀγνότητά της στοὺς ἀνθρώπους. Αὐτή, σὰν πύλη τοῦ Κυρίου, εἶναι καταφυγὴ κάθε ἀπολωλότος καὶ κάθε ἐκμηδενισμένου. Ἂς τελειώση λοιπὸν ἡ γλῶσσα ἡ καυτερή, ποὺ εἶναι ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἂς ἀπλώσουμε τὴν πίστη μας στὴν παρθένα γῆ τῆς θρησκείας μας.

Τί μπορεῖ νὰ κάμη αὐτὴ ἡ ταραχή, ποὺ τόσο μεγάλωσε; Τί μπορεῖ νὰ προσφέρη ἡ στενοχώρια, ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσά μας; Ἂς ἀφήσουμε τὸ θέμα νὰ κλείση μὲ τὴ σκέψη τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ: «Τί ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπο ἐὰν κερδίση τὸν κόσμο ὅλο, ὅταν χάση τὴν ψυχή του;» Ἂς εἶναι τὸ ρητὸ αὐτὸ γόνιμο μέσα μας γιὰ καλὲς ἀποφάσεις.

Σήμερα ὁ Μακαριώτατος εἶναι κύριος στὸ ἀπέραντο κράτος τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν μπορεῖ νὰ πετάξῃ τὸ στέμμα του, οὔτε νὰ σπάση τὸ σκῆπτρο του, οὔτε νὰ σαβανώσῃ τὸν ἑαυτό του στὸ βάθος κάποιας Θηβαΐδος. Δὲν μπορεῖ δίχως νὰ ἀκούσῃ καμμιὰ ἄλλη φωνὴ πιὸ ἐπιτακτικὴ καὶ πιὸ ἰσχυρή, νὰ φορέσῃ τὸν τρίχινο σάκκο τοῦ ἐξαγνισμοῦ. Στὰ πόδια τῆς Ἱερῆς Τριάδας. ἐὰν ἐσυκοφαντήθη, θὰ βρῇ τὴν παρηγοριά. Ἐκεῖ, ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ συμβόλου θὰ ἀποδείξῃ ὅτι γι' αὐτὴ τὴν ὁδὸ προώρισται καὶ αὐτὸν ἐξέλεξε ὁ Θεὸς ὡς πιστόν, ποὺ θέλει νὰ τὸν ἐκμηδενίσει μέσα στὴν ὑποταγή. Ἂς ἀφήσουμε τὸν ἱερωμένο νὰ προχωρήσῃ στὴν αἴγλη τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ ἂς εὐχηθοῦμε μόνον νὰ τὸν φλογίζῃ ἡ οὐράνια ἐπιθυμία καὶ νὰ τὸν συνεπαίρνῃ ἡ ζεστασιὰ τῆς πίστεως. Ἂς γίνῃ ὁ δοῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ταπεινὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀντικείμενο τοῦ Ὑψίστου, ἡ σκόνη καὶ τὸ τίποτα, ποὺ θὰ μπορῇ νὰ ψάλλῃ μαζὶ μὲ τὸν Εὐαγγελιστή: «Ἔλαβον αὐτὴν ἀντὶ παντὸς ἀγαθοῦ». Ὁ ἐπίγειος παράδεισός του ἂς εἶναι γῆ παρθένα. Ἂς εἶναι οἶκος θαυμαστῆς ἐμπιστοσύνης. Ἂς εὐχηθοῦμε γι' αὐτὰ ὅλα καὶ ἂς προσευχηθοῦμε ἀκόμα.

Ὅλα τ' ἄλλα, ἀληθινὰ ἢ ψεύτικα, φέρνουν ἀσφυξία καὶ στ' αὐτιὰ τοῦ κόσμου εἰσχωρεῖ ἡ ἁμαρτία, δοκιμάζοντας τοὺς πιστοὺς μὲ ἄγονες κρίσεις. Γιατὶ νὰ περνάη ὁ πειρασμὸς ἀπὸ τὴς καρδιές μας; Γιατὶ νὰ ἀδυνατίζουν τὰ ὅπλα τῆς πίστεως; Γιατὶ ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος νὰ βρίσκεται μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀνταρσία; Ἡ ἁμαρτία μὲ ἀνίερο τρόπο μπορεῖ νὰ χτυπήση ὅλους μας. Ὁ Θεὸς ὁ Ζηλωτής, ὁ Θεὸς ὁ ἄτεγκτος, ὁ Θεὸς τῆς Βίβλου, μπορεῖ νὰ ρίξη τὸν κεραυνό του γιὰ ὅλους ἐμᾶς. Ἂς τ' ἀφήσουμε λοιπὸν ὅλα στὴν κρίση του. Αὐτὸς ἂς τσακίση τὰ ἔνοχα μικροσκοπικὰ ἄτομα, ποὺ δηλητηριάζουν τὴν παστάδα τοῦ Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτὴ ἡ φλογοβόλα φωτιά, ποὺ ξεσπάει τὴς ἡμέρες αὐτὲς εἰς βάρος ἑνὸς ἱερωμένου, αὐτοὶ οἱ ἀνθρώπινοι ἱδρῶτες καὶ ἡ πνοὲς τῆς σάρκας, ποὺ ἀνακατεύτηκαν μὲ τὴν ὀσμὴ τοῦ λιβανωτοῦ, πρέπει νὰ σταματήσουν. Τὸ ἱερὸ φρούριο τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ μείνῃ ἀπόρθητο. Νὰ μείνῃ στὸ μέσον μιᾶς λευκότητας, ὅπου οἰκεῖ ἡ αἰώνια ἀγνότης καὶ ὅπου ἐβλάστησε τὸ θαυμάσιο ἄσπορο δέντρο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου. Ἐκεῖ δὲν πρέπει νὰ εἰσχωρήση καμμιὰ πικρία καὶ καμμιὰ πτῶσις. Ἂς ἀφήσουμε λοιπὸν τὸν τόπο τῆς Ἐκκλησίας ἥρεμο καὶ μακρυὰ ἀπὸ τὴς σταγόνες αὐτὲς τῆς ζωῆς, ποὺ κολυμπᾶνε στὴν ἁμαρτία, καὶ ἂς ἀφήσουμε ἀκόμα τὴν πίστη μας ἀνέγγιχτη μέσα στὴς γλυκὲς ὑποσχέσεις, ποὺ μᾶς δίνει ἡ Θρησκεία μας.

ΕΥΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΩΣ ΥΠΗΡΞΕ ΛΙΤΗ ΕΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΕΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ

Καθ' ὃν χρόνον τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως διεκήρυσσαν εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ὅτι, ἐρχόμενα εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ προβοῦν εἰς ρύθμισιν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν καὶ οἱ ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπέσχοντο ὁριστικῆς διαγραφὴν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν. ἡ ΕΡΕ διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ της καὶ διὰ τῶν ἐπιτελῶν της διεκήρυξεν ὅτι τὸ θέμα τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τύχῃ τῆς λύστως, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπέσχετο εἰς τοὺς ἐκλογεῖς ὅτι θὰ καταργήσῃ τὴν εἰσφορὰν ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλίσεως, ἡ ΕΡΕ δὲν ἐθεώρησεν ἄξιον τῆς παραδόσεως καὶ τῆς τιμῆς της νὰ προβῇ εἰς παρομοίας ὑποσχέσεις καὶ ἐπαγγελίας εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν.

Κανελλόπουλος. Πρὶν ἢ διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ σχηματισθῇ ἡ Ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις, εἶχε ληφθῇ ἡ ἀπόφασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ εἴχομεν λάβει πρὸ τῶν ἐκλογῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς μεταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς, τὴν ὁποίαν ἐπραγματοποιήσαμεν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Καὶ ἐν τούτοις σεβόμενοι τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς, δὲν προέ